

کارگران ساکت نمی شوند!

مجددا اسماعیل بخشی و سپیده قلیان را بازداشت کردند. این در حالی است که علی نجاتی همچنان در بند است و از اعضای هیئت تحریریه نشریه گام به نام های امیر امیر قلی، امیر حسین محمدی فرد و ساناز الهیاری خیری در دست نیست. پس از تلاش مذبحخانه دستگاه اطلاعاتی رژیم در پخش برنامه ی اعترافات زیر شکنجه، تصور کردند می توانند بار دیگر به کارگران متشکل ضربه بزنند و جنبش کارگری را عقب برانند. اما نمی دانند که مبارزه ی طبقاتی کارگران بیش از پیش شتاب گرفته است و جنبش نان کار آزادی به چنان مدارجی رسیده است که نه تنها نمی توانند آن را مهار کنند بلکه دیگر جنبش های انقلابی را نیز متحد خود ساخته و دیگر ممکن نیست با دستگیری و شکنجه ی این یا آن رهبر کارگری مانعی در راه آن ایجاد کرد. جنبش نان کار آزادی، نه تنها ارکان جمهوری اسلامی را به لرزه در آورده بلکه به تمامی خود را در مقابل سرمایه داری قرار داده است.

اسماعیل بخشی و علی نجاتی تنها نیستند و دستگاه اطلاعاتی با هیچ خیمه شب بازی نمی تواند حمایت وسیع کارگران و مردم زحمتکش را از آنها بگیرد. سیاست نخ نمای شکنجه برای اعتراف گیری قلابی و پخش آن اگر در دهه شصت که جنبش کارگری و مردمی سرکوب شده بود کمی کاربرد داشت تا احزاب و گروه های سیاسی را بزنند، اما اکنون که میلیون ها کارگر، معلم، دانشجو و ... با تمام وجود تحت فشار اقتصادی، سیاسی و اجتماعی به جان آمده اند و به صف مبارزه برای نان و کار و آزادی می پیوندند را با سرکوب و شکنجه نمی توان مرعوب کرد. اکنون احزاب، سازمان ها و افراد اعتبار خود را در حمایت از نان کار آزادی به دست می آورند نه بر عکس. شخصیت هایی که متعلق به این جنبش هستند در نزد مردم معتبر می مانند و جمهوری اسلامی قادر نیست با زدن شخصیت ها که ریشه در این جنبش وسیع دارند کاری از پیش ببرد.

موقعیت جمهوری اسلامی متزلزل است. بحران اقتصادی سرپای جامعه را در بر گرفته و روزی نیست که اعتصابات و اعتراضات کارگری و مردمی وجود نداشته باشد. جمهوری اسلامی به عقب رانده شده و ضعیفتر از گذشته است و به همین دلیل همچون گرگ زخمی حمله می کند، اما تهاجم جمهوری اسلامی به کارگران و مردم نه از سر قدرت که از موضع ضعف و استیصال است تا شاید چند صباحی بر عمر خود بیافزاید. اکنون جمهوری اسلامی هیچ ابزار دیگری برای ادامه ی حیات به جز سرکوب ندارد. نفرت توده ها از رژیم با توجه به شرایطی که ایجاد شده بسیار زیاد است به این اعتبار و در متن اوضاع سیاسی کنونی دفاع از کارگران زندانی و بخصوص اسماعیل بخشی و علی نجاتی موثر تر از گذشته می تواند انجام شود.

باید نشان دهیم که سیاست کثیف اعترافات گیری قلابی توسط شکنجه ذره ای از حمایت کارگران و مردم در حمایت از رهبران خود کم نمی کند. موج وسیع دیگری برای آزادی کارگران لازم است. ساکت ننشینیم. به پیش! برای آزادی کارگران و دیگر زندانیان سیاسی. به پیش! برای مقابله با شکنجه و شکنجه گران. باید نشان دهیم که شکنجه گران چیزی جز ننگ و نفرت عمومی بدست نخواهند آورد. کارگران و زحمتکشان اجازه ندهیم فعالین ما را تحقیر کنند. هر یک به نوبه ی خود وارد کارزار حمایت از کارگران زندانی و زندانیان سیاسی بشویم. ما توان آزاد کردن آنها را داریم خود را دست کم نگیریم. به پیش!

اتحاد سوسیالیستی کارگری خواهان آزادی بدون قید شرط اسماعیل بخشی، علی نجاتی، سپیده قلیان، اعضای تحریریه نشریه گام و دیگر کارگران و زندانیان سیاسی است.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی، زنده باد سوسیالیسم

نان کار آزادی حکومت کارگری

کمیته ی اجرایی اتحاد سوسیالیستی کارگری

۲۱/۰۱/۲۰۱۹ برابر با یک بهمن ۱۳۹۷